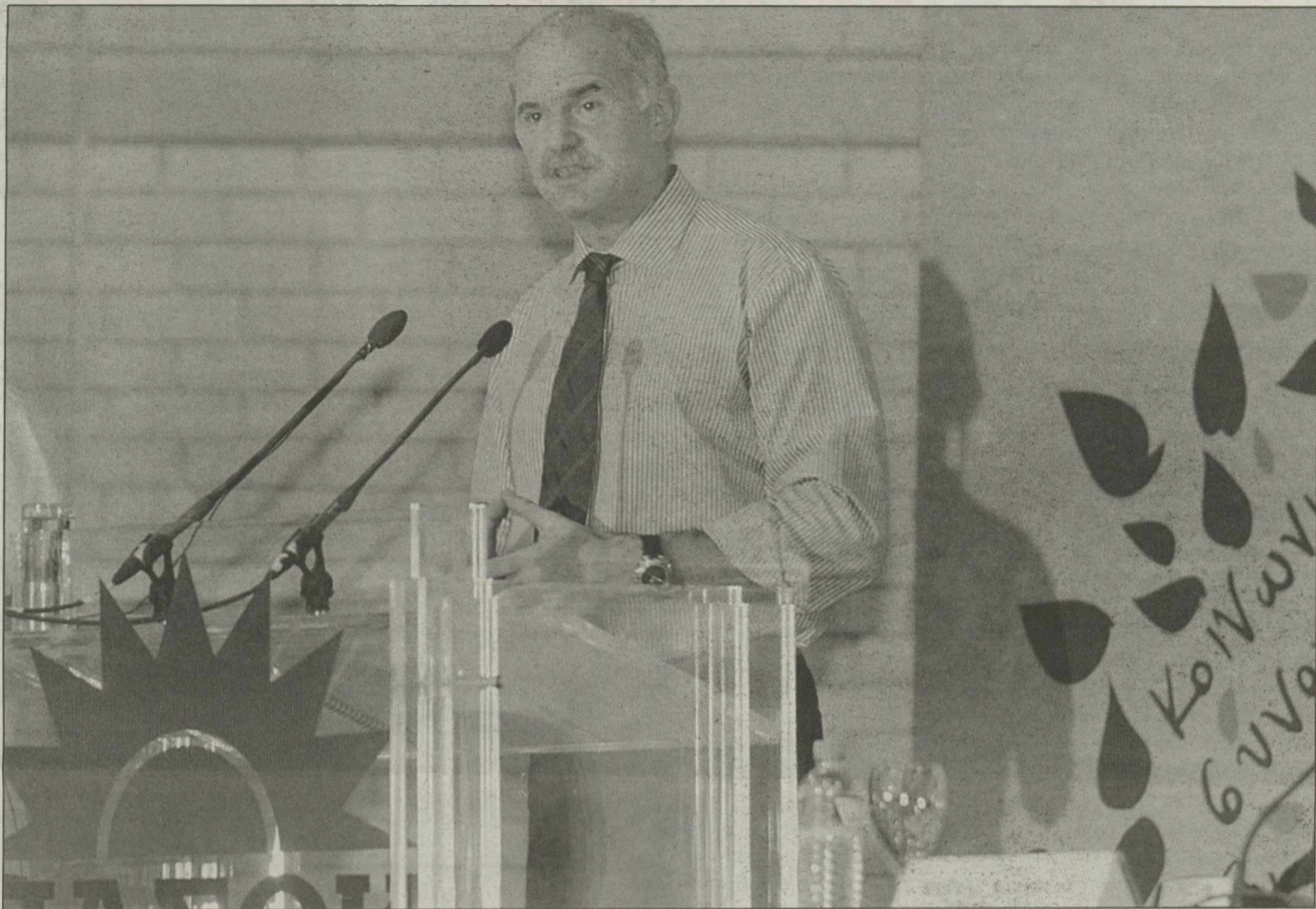

Οριστική η ρήξη του Γ. Α. Παπανδρέου με τον πρώην πρωθυπουργό Κ. Σημίτη

«Απεταξάμην» κηδεμονίες

Το οριστικό - πολιτικού χαρακτήρα - διαζύγιο Γιώργου Παπανδρέου - Κώστα Σημίτη βάρυνε μεν το κλίμα στο ΠΑΣΟΚ δημιουργώντας νέο κύκλο εσωστρέφειας και ερωτηματικά για το πού το πάει τελικά ο πρώην πρωθυπουργός, ωστόσο έδωσε την ευκαιρία στον νέο πρόεδρο του κόμματος, δύο περίπου χρόνια μετά την ανάδειξή του στην ηγεσία, να «απογαλακτιστεί» οριστικά από τον Κ. Σημίτη και την πολιτική κηδεμονία που επιχειρούσε να επιβάλει ο τελευταίος στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Έμπειρα στελέχη του ΠΑΣΟΚ, αλλά και συνεργάτες του Γ. Παπανδρέου, υπογράμιζαν πως ο πρώην πρωθυπουργός έκανε μια μεγάλη χάρη στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ, ακόμα και μέσα από την πολυσήμαντη και ηχηρή πολιτική του παρέμβαση: του έδωσε τη χρυσή ευκαιρία να ξεκαθαρίσει το ποιος είναι το αφεντικό. Με άλλα λόγια, το κομψό αλλά ουσιαστικό και ακαριαίο πολιτικό άδειασμα του Κώστα Σημίτη από τον Γιώργο Παπανδρέου, λίγα λεπτά μόλις μετά την ολοκλήρωση της παρουσίασης του βιβλίου.

Είναι γεγονός ότι η δημόσια, κομψή, αλλά σαφής, αντιπαράθεση των κ.κ. Παπανδρέου και Σημίτη ανέδειξε μια ουσιαστική διάσταση, πέραν της προφανούς προσπάθειας του τέως πρωθυπουργού να ανακόμψει στο ενεργό προσκήνιο: την ξεκάθαρη διάθεση του προέδρου του ΠΑΣΟΚ να απογαλακτιστεί από τον σφικτό εναγκαλισμό του ανθρώπου που τον όρισε διάδοχό του

► Χαμηλό προφίλ αλλά και ανοικτές συγκρούσεις

Είναι γεγονός ότι η δημόσια, κομψή, αλλά σαφής, αντιπαράθεση των κ.κ. Παπανδρέου και Σημίτη ανέδειξε μια ουσιαστική διάσταση, πέραν της προφανούς προσπάθειας του τέως πρωθυπουργού να ανακόμψει στο ενεργό προσκήνιο: την ξεκάθαρη διάθεση του προέδρου του ΠΑΣΟΚ να απογαλακτιστεί από τον σφικτό εναγκαλισμό του ανθρώπου που τον όρισε διάδοχό του, πέρα από δημοκρατικές και καταστατικές διαδικασίες. Το γεγονός φαντάζει εκ πρώτης όψεως παράδοξο, ωστόσο όσοι γνωρίζουν τους δύο άνδρες είχαν προβλέψει έγκαιρα τις εξελίξεις.

Ο μεν κ. Σημίτης, μετά την κατάρρευση των όποιων ελπίδων του για κάποιο ευρωπαϊκό αξίωμα, ήταν βέβαιο ότι θα επεδίωκε ενεργότερη ανάμιξη στην πολιτική σκηνή... Είτε υπερασπιζόμενος το έργο του για λόγους υστεροφημίας είτε γιατί είναι φύσει και θέσει πολιτικό ον. Αυτό άλλωστε έχει αποδείξει η συνολική του πορεία: από την προδικτατορική περιό-

δο, οπότε ίδρυσε με τον Σάχη Καραγιωργα τον Όμιλο Παπαναστασίου, μέχρι το ΠΑΚ. Και από την ίδρυση του ΠΑΣΟΚ μέχρι τη διαδοχή με τον Ανδρέα Παπανδρέου.

Στην παρούσα φάση, ο Κώστας Σημίτης αναμένεται να συνεχίσει τις δημόσιες παρεμβάσεις του μέσω άρθρων και συνεντεύξεων, ενώ θα αποδεχθεί ορισμένες από τις προσκλήσεις που αναμφίβολα θα του απευθύνουν από πόλεις της Ελλάδας ώστε να παρουσιάσει το νέο του βιβλίο. Πάντα όμως με προσοχή, ώστε να μην τεντώσει υπέρμετρα το σχοινί.

Το «τάιμινγκ»

Ο Γιώργος Παπανδρέου, από την άλλη, παρά το χαμηλών τόνων προφίλ του είναι ένας πολιτικός με ισχυρή προσωπικότητα. «Δολοφόνο με το αγγελικό πρόσωπο» τον αποκαλούσαν ορισμένα τουρκικά μέσα ενημέρωσης. Γνωρίζει πολύ καλά να περιμένει, όμως -όσο απίστευτο και αν ακούγεται- εκρηγνύει εντυπωσιακά αρκετές φορές. Παρά την ιώβειο υπομονή του, έχει πλήρη συναίσθηση του ταιμινγκ και όποτε κρίνει δρα αποφασιστικά, αγνοώντας τις συνέπειες. Σε όλη την προεκλογική περίοδο, άφησε συνειδητά να περάσουν «αβρόχοι ποσί»

οι... τρικλοποδιές που έβαζαν στενοί συνεργάτες του πρώην πρωθυπουργού στη νέα ηγεσία. Σταδιακά, όταν ένιωθε ότι αποκτούσε τη δύναμη και την αναγνώριση του νέου του ρόλου, άρχισε να «πατά πόδι». Δεν δίστασε να ανανεώσει πλήρως το κόμμα και τα όργανά του, αφήνοντας εκτός αρεκάτά θεωρούμενα πρωτοκλασάτα στελέχη.

Στην παρούσα φάση, ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ φέρεται να εκτιμά ότι έχει παρέλθει ο χρόνος της σιωπής. Η δήλωσή του στο Μουσείο Μπενάκη -που ξάφνιασε ακόμη και συνεργάτες και πολιτικούς του φίλους- ήταν η προειδοποίηση προς κάθε προσπάθεια ποδηγέτησής του.

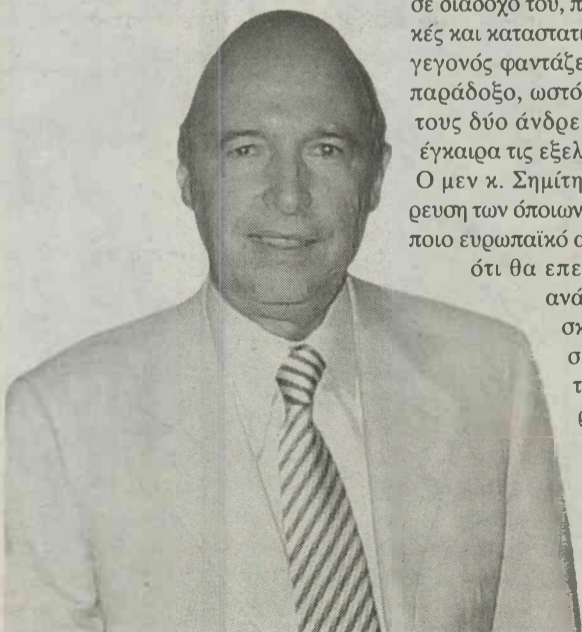
Και όπως λένε οι γνωρίζοντες, «ο πρόεδρος δεν θα διστάσει να έρθει σε ανοικτή σύγκρουση με όποιον θεωρεί ότι τον υπονομεύει. Άλλωστε, γιος του Ανδρέα είναι...».

Βέβαια, ο δρόμος για τον Γ. Παπανδρέου, τουλάχιστον στο εσωκομματικό πεδίο, δεν είναι χωρίς αγκάθια, καθώς η δυναμική επανεμφάνιση του Κώστα Σημίτη και η πολυσήμαντη παρέμβαση του δημιούργησε προσδοκίες και προαιονές. Ενεθάρρυνε τους θύλακες των εναπομεινάντων του άλλοτε κραταιού εκσυγχρονιστικού μπλοκ,

που αναζητούν ρόλο και παρεμβάσεις. Φαίνεται πως η ίδια η ηχηρή και πολυσύμαντη πολιτική παρέμβαση του Κώστα Σημίτη δεν ήταν ένα συγκυριακό φαινόμενο, με αφορμή και μόνο την έκδοση του βιβλίου του που ήδη προκαλεί ποικίλα σχόλια και αντιδράσεις.

Αγωνίες...

Είναι χαρακτηριστικό το ότι συνεργάτες του Κώστα Σημίτη, την ημέρα της παρουσίασης του βιβλίου, επισήμαιναν ότι «το βιβλίο αποτελεί μια πολιτική παρέμβαση, δεν είναι ούτε αυτοβιογραφία ούτε απομνημονεύματα». Πρόσθεταν ότι «ο Κώστας Σημίτης δηλώνει πολιτικά παρών, δεν πάει σπίτι του». Επίσης, επισήμαιναν ότι και με την ομιλία του (κατά την παρουσίαση του βιβλίου), ο πρώην πρωθυπουργός «εκφράζει αφενός την αγωνία του ότι δεν συνεχίζεται η πολιτική του και από τη σημερινή κυβέρνηση της Ν.Δ. και από τη σημερινή αξιωματική αντιπολίτευση και ταυτόχρονα δείχνει την κατεύθυνση προς την οποία πρέπει να κινηθεί η χώρα». Τέλος, σημείωναν πως «ο Κ. Σημίτης επιμένει πως μία από τις βασικές αιτίες της εκλογικής ήττας του ΠΑΣΟΚ ήταν το ότι δεν προβλήθηκε το έργο του».

Από τον Νίκο Σηφάκη

Φταίνε όλοι οι άλλοι

Είναι αλήθεια ότι η κριτική που δέχθηκε τις τελευταίες μέρες ο Γιώργος Παπανδρέου από στελέχη του κόμματός του για τη «συμπεριφορά» του ως υπουργού Εξωτερικών κατά τη διάρκεια των κυβερνήσεων Σημίτη, ορισμένες φορές είναι υπερβολική. Διότι, αντί τα «πυρά» των συντρόφων του να στρέφονται εναντίον του πρώην πρωθυπουργού, σημαδεύουν το σημερινό αρχηγό του ΠΑΣΟΚ. Κι όμως, ο Κώστας Σημίτης επιχειρεί μέσω του πολυσυζητημένου του βιβλίου να εκθέσει τον τότε υπουργό Εξωτερικών και ο ίδιος «να βγει λάδι» απ' όλα όσα συνέβησαν επί των πρωθυπουργικών του ημερών. Δεν αισθάνθηκε ότι έκανε κανένα «μα απολύτως κανένα- λάθος ο κ. Σημίτης. Για όλα φταιγαν οι άλλοι. Δεν ευθυνόταν όταν τα δισεκατομμύρια «έσπηναν χορό» γύρω του και

εκείνος... οραματιζόταν. Δεν ευθύνεται που δεν άκουγε την πλειοψηφία των μη πρωτοκλασάτων που του έστειλαν το μήνυμα. Και δεν αισθάνθηκε την ανάγκη να ζητήσει, επιτέλους, συγνώμη από τον ελληνικό λαό για την περίφημη φράση του «Ευχαριστώ τις Ηνωμένες Πολιτείες», αμέσως μετά το επεισόδιο στα Ιμια, ούτε καν από τις οικογένειες των τριών παλικαριών που εκείνο το βράδυ έχασαν τη ζωή τους. Και με περίσσιο πολιτικό θράσος, ρίχνει το βάρος της εκλογικής αποτυχίας στον Γιώργο, εκφράζοντας την άποψη ότι θα κέρδιζε εάν ο Παπανδρέου δεν έκανε αποτυχημένες κινήσεις μέσα σε έναν μήνα, μεσούσης της προεκλογικής περιόδου! Και αφού ήταν σίγουρος ότι θα κέρδιζε τις εκλογές, γιατί δεν παρέμεινε πρόεδρος να... γράψει και ιστορία;

Είναι... ξεχασιάρης!

Το είπε ο Γιώργος Φλωρίδης: «Από την ώρα που αλλάξαμε γήπεδο, που φύγαμε από την Ευρώπη και πήγαμε στην Αμερική, στο γήπεδο το αμερικανικό χάνουμε πάντα. Είναι ένα τεράστιο ιστορικό σφάλμα και συνεχίζεται». Για τη Νέα Δημοκρατία, η αιχμή από τον πρώην «εκουσχρο-νιστή» και εκ των... εξαπτερύγων του Κώστα Σημίτη, ο οποίος όμως αποδεικνύεται... ξεχασιάρης. Διότι αυτές τις ημέρες και με αφορμή την επικαιρότητα, θυμηθήκαμε το «Ευχαριστώ την Αμερική». Το οποίο, βεβαίως, είπε ο Σημίτης.

«Έδειξε» Σημίτη

«Ουδείς αναντικατάστατος, εκτός από τους αθεράπευτα και έμμονα εγωπαθείς και εξουσιομανείς». Φράση που ανήκει στον Κώστα Λαλιώτη, από το 2003, όταν ο πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης είχε οδηγήσει τον τότε γραμματέα του ΠΑΣΟΚ στο δρόμο της αποχής «από αυτό που ονομάζεται πολιτική ζωή». Αιχμηρός ο Λαλιώτης όταν αναφέρεται σε «εγωπάθεια» και σε «μανία της εξουσίας» και σαφώς «δείχνει» Σημίτη, άσχετα εάν ο τελευταίος δεν το παραδέχεται. Και αφού δεν το παραδέχεται μία, δύο, τρεις, δεν μπορεί παρά ο φωτογραφιζόμενος να είναι ο... Χατζηπετρής!...

«Έγραψε» ο Τραγάκης!

«Έγραψε» η ατάκα του Γιάννη Τραγάκη, όταν ρωτήθηκε στο περιστέλιο του κοινοβουλίου σχετικά με τον Κώστα Σημίτη έπειτα από το «καρφί» του Απόστολου Καλαμάνη περί ασυμβιβάστου. «Είμαι σίγουρος ότι ο κ. Σημίτης όσα χρήματα βγάλε από τις πωλήσεις του βιβλίου του θα τα καταθέσει ως δωρεά σε ιδρύματα και ορφανοτροφεία», είπε ο αντιπρόεδρος της Βουλής, «σφάζοντας με το βαμβάκι» τον πρώην πρωθυπουργό. Διότι μπορεί να μην εξέδωσε το βιβλίο του για να βγάλει λεφτά, αλλά είναι σίγουρο ότι θα βγάλει, και μάλιστα αρκετά. Γι' αυτό πολλοί θα περιμένουν την ημέρα που θα καλέσει τις κάμερες για να παραδώσει την επιταγή από τα κέρδη σε κάποιο ίδρυμα. Δεν θα είναι λαϊκίστικη επίδειξη, αλλά απόδειξη ότι είναι υπεράνω χρημάτων.

Να τα χιλιάσει!

Τα εκατό φύλλα συμπλήρωσαν «Τα σπορ στον Πειραιά» και αποφάσισαν να αλλάξουν! Αύριο το βράδυ λοιπόν, στο πολυτελές εστιατόριο του σταδίου Καραϊσκάκη θα δοθούν τα διαπιστευτήρια της ανανεωμένης πλέον μηνιαίας εφημερίδας, με τον καινούργιο τίτλο ΤΥΠΟΣΠΟΡ. Στο εξής θα δίνεται μεγαλύτερη έμφαση στα πολιτικά πράγματα, ενώ τα αθλητικά θα εξακολουθούν να έχουν περιορισμένη θέση στην ύλη του εντύπου. Ο Γιάννης Κλάδης και οι συνεργάτες του, με όπλο την αντικειμενικότητα και τον πλουραλισμό των απόψεων, επιχειρούν ένα νέο ξεκίνημα και είναι βέβαιο ότι θα τα καταφέρουν ακόμη καλύτερα. Άλλωστε, όπως λέει και ο θυμόσοφος λαός μας, «τα πρώτα εκατό χρόνια είναι δύσκολα».

Θα γίνει μάχη

Είναι βουλευτής από μία περιφέρεια που φημίζεται ότι βγάζει νόστιμα εσπεριδοειδή και γλυκά του κουταλιού και δεν είναι η Αργολίδα ούτε η Αχαΐα - καμία σχέση. Και προσπαθώντας να κερδίσει την εύνοια του αρχηγού, προχωρά σε πράξεις που δεν συμβαδίζουν με τις εντολές της ηγεσίας. Όλοι γνωρίζουν ότι όπου βρεθεί κι όπου σταθεί κατηγορεί ανηλεώς τους πολιτικούς αντιπάλους, μόνο που τυγχάνει να βρίσκονται εντός του ίδιου κόμματος. Μαθαίνω λοιπόν ότι ετοιμάζονται για σφοδρή αντεπίθεση και πως οσονούπω στη συγκεκριμένη περιφέρεια «θα πέσουν κορμιά».

«Αναστενάζουν» τα πιάτα

Οι Έλληνες αντιδρούν σε όποιο καλλιτεχνικό έργο θεωρούν ότι προσβάλλει τις παραδοσιακές τους αξίες, δεν συμμετέχουν σε πολιτιστικές δραστηριότητες, δεν επισκέπτονται γκαλερί, χώρους τέχνης, βιβλιοθήκες και προτιμούν το DVD, τις εξόδους σε ταβέρνες και εστιατόρια, σύμφωνα με έρευνα για την Πολιτιστική

Συμπεριφορά των Ελλήνων, της Metron Analysis, που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό του περιοδικού Highlights. Και είναι αλήθεια. Ο νεοέλληνας δεν είναι φίλος της τέχνης, της κουλτούρας, της επιστημονικής ανάλυσης, της ερευνητικής ματιάς στην τεχνολογία. Οι χασαποταβέρνες άλλωστε είναι γεμάτες μεσημέρι - βράδυ

και τα πιάτα με τα παιδάκια αναστενάζουν, ποιος αμφιβάλει; Μόνο που δεν φταίνε αποκλειστικά οι πολίτες, όσο εκείνοι που τους οδήγησαν -και συνεχίζουν να τους οδηγούν- στην καλοπέραση της γευστικής απόλαυσης. Αυτό είναι το παν για το μέσο Έλληνα και δεν αλλάζει από μέρα σε μέρα, χρειάζεται προσπάθεια.

Εδώ και τώρα

Ένας λαλεί και πέντε... καυγαδίζουν

Σας παρακαλώ, κλείστε την τηλεόραση. Έχει αρχίσει πια να με τρομοκρατεί. Και όχι γιατί τα ριάλιτι παιχνίδια μου δημιουργούν μια αίσθηση κλειστοφοβίας ούτε επειδή νομίζω ότι βλέπω την ίδια δραματική σειρά με διαφορετικό καστ κάθε χρόνο. Ειδικά φέτος, είναι αλήθεια ότι υπάρχουν πολλές εναλλακτικές, φρέσκιες ιδέες, που μεταφέρθηκαν έξυπνα στη μικρή οθόνη και από τη πρώτη στιγμή «πήγαν ψηλά» στα περιβόητα τηλενόμια.

Από τη ΣΟΦΗ ΛΟΥΚΑ

Εκείνο που με φοβίζει είναι οι ειδήσεις. Ξεκινάς να ενημερωθείς για το τι συμβαίνει γύρω σου, τι συμβαίνει στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο κόσμο και καταλήγεις με τα νεύρα κουρέλια. Έχεις ακούσει τόσα πολλά για ένα θέμα, τόσες διαφορετικές ερμηνείες και έχεις γίνει μάρτυρας τέτοιων έντονων και απίστευτων τσακωμών, που το μόνο που θέλεις αμέσως μετά είναι να κλείσεις την τηλεόραση, να κατεβάσεις τα φώτα και να μη μιλήσεις σε άνθρωπο. Όχι τίποτα άλλο, αλλά είναι θέμα αδρεναλίνης και επαναφοράς της στα φυσιολογικά της επίπεδα... Άλλωστε, τόσα πολλά παράθυρα, βλάπτουν τα μάτια του τηλεθεατή. Εδώ η οθόνη του κομπιούτερ κουράζει, δεν θα σου φέρει πονοκέφαλο η συνεχής προσπάθεια να τους δεις όλους ταυτόχρονα και να δώσεις μάχη για να καταλάβεις τελικά ποια θέματα συζητήθηκαν; Διότι, εδώ που τα λέμε, με όλες αυτές τις αποπροσανατολιστικές απαντήσεις χάνεις κυριολεκτικά τον μπουσούλα. Και δεν είναι μόνο αυτό: υπάρχουν και περιπτώσεις που θέλεις να ενημερωθείς για τα σημαντικά, που έχουν να κάνουν με το μέλλον και την τσέπη σου και στο τέλος μένεις με την ικανοποίηση ότι έμαθες πόσες τουαλέτες αλλάζει η διάσπαρτος αοιδός το βράδυ! Η είδηση μοιάζει να έχει χαθεί. Και είναι μεγάλη ειρωνεία, γιατί η δύναμη της τηλεόρασης είναι απίστευτη. Ένα λιτό, επί της ουσίας, ρεπορτάζ με την απαραίτητη εικόνα, που ως γνωστόν ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις, μπορεί να κάνει θαύματα. Δεν χρειάζονται υπερβολές και ακρότητες. Ο σκοπός της ενημέρωσης μπορεί να επιτευχθεί με απλό τρόπο, που δεν κουράζει το θεατή, που δεν τον μπερδεύει, που δεν τον πανικοβάλλει. Πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα; Ο θόρυβος και ο πανικός με τον ιό των πουλερικών. Κανείς δεν είπε να μην ακούσει μια άλλη άποψη, να μην πληροφορηθεί τη γνώμη των ειδικών... Εξάλλου, γι' αυτό υπάρχουν και οι ενημερωτικές εκπομπές. Τα επιπρόσθετα στοιχεία, την πιο ψύχραιμη ματιά, πρέπει και οφείλουν να τη δώσουν οι εφημερίδες. «Less is more», που λένε και οι Αμερικανοί. Που βέβαια μπορεί να έχουν τα χίλια κακά της μοίρας τους, αλλά οι ειδήσεις τους είναι πράγματι ενημερωτικές...